

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Zdeňka Bureše a soudců JUDr. Evy Gregorové a JUDr. Jarmily Jaškové ve věci žalobce: **Raiffeisenbank a.s.**, se sídlem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, PSČ 140 78, IČ 49240901, zast. JUDr. Jaroslavem Hrouzkem, CSc., advokátem, AK Praha 1, Panská 895/6, PSČ 110 00, proti žalovanému: **P.S.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, o zaplacení částky 1.052.614,49 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti části rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 15. srpna 2013, č. j. 14 C 315/2012-39, týkající se lhůty k plnění

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku č. I co do lhůty plnění stanovené žalovanému ke splnění uložených povinností do 3 dnů od právní moci rozsudku, **p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení v částce 8.312,70 Kč a zaplatit ji zástupci žalobce JUDr. Jaroslavu Hrouzkovi, CSc., advokátovi, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Hodoníně jako soud I. stupně v záhlaví označeným rozsudkem rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 1.052.614,49 Kč, částku 118.834,02 Kč, částku 3.650,- Kč, smluvní úrok ve výši 11,13 % p.a. z částky 1.052.614,49 Kč ode dne 6.10.2012 do zaplacení, zákonný úrok z prodlení ve výši 7,25 % ročně z částky 1.052.614,49 Kč ode dne 20.10.2012 do zaplacení, zákonný úrok z prodlení ve výši 7,25 % ročně z částky 3.650.000,- Kč ode dne 20.10.2012 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozhodnutí (výrokem č. I) a dále rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 83.883,- Kč k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci rozhodnutí (výrokem č. II).

Tímto rozsudkem rozhodl soud I. stupně ve věci žaloby, již se domáhal žalobce po žalovaném zaplacení částky 1.052.614,49 Kč s příslušenstvím, to v souvislosti s úvěrovou smlouvou č. 450/230/07/1/01 ve znění dodatku č. I ze dne 27.1.2010, již uzavřel se žalovaným

dne 3.10.2007, na základě níž poskytl žalovanému hypoteční úvěr ve výši 1.100.000,- Kč, jenž se žalovaný zavázal řádně splácet ve sjednaných měsíčních splátkách, splácení úvěru bylo rovněž zajištěno zástavním právem k nemovitosti dle smlouvy č. 450/230/07/2/01 ze dne 13.10.2007 o zřízení zástavního práva k nemovitosti, uzavřenou mezi účastníky. Žalovaný sjednané splátky řádně neplnil, na základě jeho žádosti žalobce umožnil žalovanému 3měsíční odklad splátek, žalovaný však i po obnovení splácení hradil jednotlivé splátky v rozporu se smlouvou, a to jak ohledně výše splátky, tak i ohledně jejich splatnosti, poslední splátku provedl žalovaný 22.9.2011. Žalobce proto v souladu s obchodními podmínkami smlouvy hypoteční úvěr ke dni 5.10.2012 zesplatnil a vyzval žalovaného 9.10.2012 k okamžitému splacení úvěru, na což žalovaný odpovídajícím způsobem nereagoval.

Ve věci rozhodl soud I. stupně rozsudkem, jenž byl vydán jako rozsudek pro uznání, v odůvodnění rozsudku soud I. stupně především za citace ust. § 153a odst. 3 o.s.ř. uvedl, že žalovaný uznal uplatněný nárok jak co do důvodu i výše, a proto rozhodl z těchto důvodů podle zmiňovaného zákonného ustanovení o žalobcem uplatněném nároku rozsudkem pro uznání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti shora uvedenému rozsudku soudu I. stupně podal včasné odvolání žalovaný podáním ze dne 26.9.2013, jež odůvodnil tím, že v současné době nemá žádný příjem a z těchto důvodů nemůže finanční částku uvedenou v rozsudku splatit v tak krátké době, jak je v rozsudku uvedeno. Dále uváděl, že podáním návrhu na výkon rozhodnutí nebo exekucí zastaveného domu v XXXXX bude dotčena i jeho matka M.S., jež žije v uvedeném rodinném domě v samostatné části. Dále uváděl, že smlouvou o provedení rekonstrukce ze dne 5.1.2009 investovala do domu celkovou částku 320.000,- Kč, k čemuž dokládal fotokopii smlouvy o rekonstrukci a dále kopií nájemní smlouvy, jež byla uzavřena s matkou.

K výzvě soudu I. stupně k odstranění vad odvolání, jde –li o jeho rozsah, uvedl žalovaný podáním, jež bylo doručeno soudu I. stupně dne 18.11.2013, že jeho odvolání nesměřuje proti nesprávnosti rozsudku soudu I. stupně, pouze se domáhá prodloužení lhůty ke splacení dluhu žalobce z toho důvodu, že v současné době nemá zaměstnání, po nástupu do zaměstnání začne dluh okamžitě splácet.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací na základě včasného odvolání žalovaného přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v napadené části týkající se lhůty k plnění žalobci výrokem č. I uvedených povinností (dluhu s příslušenstvím) stejně jako řízení jeho vydání předcházející a učinil ve věci následující zjištění a právní závěry:

Z předloženého spisu vyplývá, že žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení částky 1.052.614,49 Kč s přísl. na základě žalobních tvrzení, jak jsou uvedena shora.

Žalovaný podal odpor proti platebnímu rozkazu soudu I. stupně, v němž uváděl, že je v současné době bez zaměstnání a není schopen pohledávku uhradit, z obsahu tohoto platebního rozkazu vyplývá, že v něm byl žalovaný poučen rovněž i o tom, že bude –li podán odpor, soud uložil žalovanému povinnost, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu písemně vyjádřil ve věci samé k žalobě, která mu byla doručena spolu

s platebním rozkazem, jinak bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu uplatňován, uznává, a soud proto ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání dle ust. § 153a odst. 3 o.s.ř. Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaný se takto následně po podání odporu ve stanovené lhůtě nevyjádřil a soud I. stupně proto v souladu s poučením, jež bylo uvedeno v platebním rozkazu, rozhodl ve věci rozsudkem pro uznání, jak uvedeno shora.

K odvolání žalovaného se vyjádřil žalobce podáním ze dne 26.11.2013, v němž k důvodům odvolání žalovaného, jenž se domáhá prodloužení lhůty k úhradě dlužné částky uvedl, že opětovné splácení ve formě anuitních splátek již v tuto chvíli není možné, žalobce poskytl žalovanému dostatečný prostor pro splácení, když žalovaný využil možnosti odkladu splátek, které žalobce vyhověl, nadále však docházelo k porušování smluvních podmínek ze strany žalovaného. Poukazoval na to, že je naprosto neúčelné a ekonomicky nevýhodné pro žalovaného, aby hradil „splátky“ za situace, kdy je úročena celá zesplatněná jistina, a to jak smluvním úrokem, tak i úrokem z prodlení. Pro zajištění úvěru bylo mezi účastníky sjednáno zástavní právo váznoucí na nemovitosti ve vlastnictví žalovaného a žalobce považuje za naprosto nezbytné, aby došlo k realizaci zástavního práva, pročež nutně potřebuje exekuční titul. Jde –li o smlouvu o rekonstrukci uzavřenou mezi žalovaným a jeho matkou, žalobce uváděl, že sám není účastníkem tohoto vztahu a je věcí žalovaného a jeho matky, aby vztahy založené touto smlouvou byly mezi nimi vzájemně vypořádány, současně však k nájemní smlouvě uvedl, že žalovaný porušil své smluvní povinnosti, a to nezatížit nemovitost. S poukazem na shora uvedené proto navrhoval, aby odvolání žalovaného nebylo vyhověno a napadený rozsudek soudu I. stupně potvrzen jako věcně správný.

Odvolání žalovaného směřuje dle jeho obsahu a jeho doplnění proti lhůtě k plnění stanovené soudem I. stupně výrokem č. I ke splnění tímto výrokem žalovanému uložených povinností, jež se týkají jeho dluhu z řádně neplněné úvěrové smlouvy.

Dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., uložil – li soud v rozsudku povinnost, je třeba ji splnit do 3 dnů od právní moci rozsudku, nebo, jde –li o vyklizení bytu, do 15 dnů od právní moci rozsudku, soud může určit lhůtu delší nebo stanovit, že peněžité plnění se může stát ve splátkách, jejich výši a podmínky splatnosti určí.

Možnost daná takto soudem v cit. zák. ust., dle kterého může soud určit lhůtu delší než 3 denní nebo stanovit, že peněžité plnění se může stát ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí, je svým charakterem mimořádné povahy, jejíž využití ve výjimečně odůvodněných případech se nepochybně dotýká i právní jistoty samotného žalobce, jako věřitele. V jednotlivém případě je tak nutno přihlídnout nejen ke konkrétním okolnostem případu a k osobním a majetkovým poměrům účastníků, v daném případě především žalovaného, ale rovněž posoudit, zda stanovení zaplacení dlužné částky v měsíčních splátkách v určité výši nebo ve lhůtě delší než je lhůta zákonná, nepředstavuje s ohledem na výši dlužné částky, délku prodlení s jejím placením, neúměrné zvýhodnění žalovaného jako dlužníka na úkor žalobce jako věřitele, přičemž uvedeným hlediskům nelze vždy nadřadit osobní a majetkové poměry dlužníka. Z obsahu spisu a žalobních tvrzení vyplývá, že jde –li o dluh žalovaného vůči žalobci, žalovaný svůj dluh vůči žalobci nezpochybňoval a v řízení před soudem I. stupně a rovněž tak před soudem odvolacím pouze poukazoval na své nepříznivé poměry, ohledně nichž uváděl, že je bez zaměstnání a nemůže dlužnou částku s příslušenstvím zaplatit ve lhůtě, jež mu byla určena soudem I. stupně. V daném případě z obsahu spisu,

žalobních tvrzení i postojе žalovaného vyplývá, že žalovaný se v předchozí době sám zbavil možnosti dluh splácet poté, kdy poskytnutý úvěr předtím řádně nesplácel, žalobce žalovanému dokonce vyhověl s odkladem splátek, ani ty však způsobem, jenž byl sjednán ve smlouvě, následně řádně neplnil a z těchto důvodů byl žalobce nucen dluh zesplatnit a uplatnit nároky z řádně neplněné úvěrové smlouvy žalobou u soudu.

S ohledem na výše zmíněné okolnosti věci, kdy dlužná částka přesahuje 1.000.000 Kč a ještě dále se úročí (úroky, úroky z prodlení), učinil odvolací soud závěr, že okolnosti na straně žalovaného neopodstatňují splácení dluhu ve splátkách (dluh na úvěru a příslušenství), neboť již jen ze žalovaným uváděných skutečností vyplývá, že žalovaný není schopen reálně splácet tak vysokou dlužnou částku s příslušenstvím, neboť v daném případě by výše měsíčních splátek musela prakticky dosahovat takové výše, aby byla dlužná částka spolu s příslušenstvím uhrazena v časovém horizontu 1 až 2 let. Ohledně této možnosti dal však sám žalobce najevo, že s tímto návrhem žalovaného nesouhlasí, když i jinak je takováto možnost splácení dluhu s příslušenstvím, když již předtím žalovaný nevyužil ujednání ve smlouvě a dluh řádně nesplácel formou sjednaných částek, pro žalovaného ekonomicky zcela nevýhodná.

Vzhledem k tomu, že žalovaný namítal své nepříznivé majetkové poměry, že je v současné době bez zaměstnání, vyzval jej Krajský soud v Brně jako soud odvolací v souvislosti s důvody, jež uváděl žalovaný ve svém odvolání, k doložení jeho aktuálních osobních a majetkových poměrů, na což však žalovaný řádně nereagoval, tato výzva byla žalovanému doručena na adresu XXXXX.

Za situace, kdy žalovaný na tuto výzvu odvolacího soudu řádně nereagoval, neuvedl tedy, zda již má zaměstnání, nesdělil soudu ani jiné majetkové poměry na své straně, další příjmy a další skutečnosti, jež jsou uváděny ve zaslaném formuláři (vz. o.s.ř.), nezpřístupnil tak odvolacímu soudu svoji aktuální majetkovou situaci a výdělkové poměry, za této situace proto Krajský soud v Brně žalovaným rozsudek soudu I. stupně v napadené části, jež se týká lhůty k plnění, potvrdil jako věcně správný za postupu dle ust. § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a ust. § 224 odst. 1 o.s.ř., kdy výsledek odvolacího řízení lze posoudit za procesní úspěch žalobce, jenž byl v odvolacím řízení zastoupen advokátem. V odvolacím řízení vznikly žalobci náklady spojené s jeho vyjádřením k odvolání žalovaného, žalobci tak přísluší odměna jeho advokáta dle § 6, § 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 2 vyhl.č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) ve výši 6.270 Kč, k níž náleží 1 x režijní paušál v částce 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhl., zástupci žalobce dále přísluší částka 1.442,70 Kč, představující 21 % DPH dle zák. č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) Celkem tak vznikly žalobci náklady v odvolacím řízení v částce 8.312,70 Kč. S poukazem na shora uvedené skutečnosti proto odvolací soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady odvolacího řízení v částce 8.312,70 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O odvolání žalovaného rozhodl odvolací soud dle občanského soudního řádu, zák. č. 99/1963 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013 (čl. II bod 2 zák. č. 293/2013 Sb.).

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodnutí dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.
Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Hodoníně k Nejvyššímu soudu České republiky.

Brno 30. září 2014

Za správnost vyhotovení:
Renata Mašterová

JUDr. Zdeněk Bureš v.r.
předseda senátu